

ШЕДЕВРИ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Іван Франко

БУДКА Ч.27

Іван Франко

Будка ч. 27

«ІП Стрельбицкий»

Франко І.

Будка ч. 27 / І. Франко — «ИП Стрельбицкий», — (ШЕДЕВРИ
УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ)

ISBN 978-5-457-98071-6

«Будка ч. 27» Івана Франка – соціально-філософська драма .у якій автор створює контрастні образи правдивої душі Ксені і підступної – Прокопа***. Найвідомішими творами Івана Франка є «Перехресні стежки», «Лель і Полель», «Грицева шкільна наука», «Малий Мирон», «Воа constrictor», «Украдене щастя», «Олівець», збірки поезій «Зів'яле листя», «З вершин і низин», «Мій Ізмарагд» тощо. Іван Франко – видатний український письменник, який працював у жанрах поезії, прози та драматургії, талановитий літературознавець і публіцист.

ISBN 978-5-457-98071-6

© Франко І.
© ИП Стрельбицкий

Содержание

Ява перша	6
Ява друга	7
Ява третя	8
Кінець ознайомительного фрагмента.	9

Іван Франко

БУДКА ч. 27

Драма в одній дії

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Панько Середуций – будник, літ 50, високий, з повною стриженою бородою, в синій блузі, в шапці з ознакою залізничного функціонера.

Олена – його жінка, літ поверх 40, згорблена, зморщена, передчасно зів'яла.

Зося – їх дочка, літ 18, гарна дівчина, в сільським чистеньким убранні.

Прокіп.

Завада – багатий господар, вдовець, літ 45, невеликий, кремезний, трохи лисий, зі шпакуватими, коротко стриженими вусами.

Гнат Сиротюк – парубок, літ 24.

Ксеня – жебруча баба.

Діється в нашім часі.

На авансцені видно від правої куліси до лівої штреку залізної дороги. Коло правої куліси високий сигналовий стовп, коло лівої рампа і ліхтарня на стовпі. За штрекою піднімається скісно вгору насип також через цілу сцену, а на ньому невеличка площа, до котрої від штреки ведуть сходи з поруччям. У глибині сцени залізнична будка з чорним написом на стіні «27». Перед будкою телеграфічний апарат у формі дощаної, сторцем поставленої домовини; від нього йде дріт до будки. В будці два вікна і двері. Над одним вікном видно напис «Каса». О стіну оперта будкарська кругла віха. Попід стіною йде лавка, збоку направо – друга. Декорація показує в глибині вид на поле, здалека село між вербами та садами; бокові куліси – вид на поля, полукіпки, справа далеко лісок. В протягу акції вечоріє.

Ява перша

Коли має піднятися куртина, чути гуркіт воза, що переїздить через штреку, лускання батога, крик: «вйо! вйо!» Коли куртина підноситься, воза вже не видно, тільки Панько з люлькою в зубах, замикає рампу. За рампою Гнат з батогом.

Панько і Гнат.

Панько. То напевно вже всі? Ти остатній їдеш?

Гнат. Та кажу ж вам, що остатній.

(Добуває з-за халяви тютюн і крутить цигаро.)

От дайте огнику, коли ласка. Зрана з дому вибирався та й забув з собою сірничків узяти, прийшлося цілий день коло сіна робити, не куривши. *(Закурює.)* Тютюн є, а огню ані руш!

Панько. Невелика біда, що троха пропостився. Менше грошей з димом пішло. Я, парубче, в твоїм віці ще й не знав, як смакує тютюн.

Гнат. Е, дядьку, ви в моїм віці, певно, й сном не снили, що колись будете будником при залізниці.

Панько. Та воно-то правда. Поступає світ, нема що казати, тільки не все до доброго.

Гнат. А я гадаю, що не все й до злого. А пощо ви питали, чи вже всі з сіном поїхали?

Панько. Та бачиш, рампу замикаю. Мушу ще йти на штреку, там три мости оглянути, бо о дев'ятій тягаровий їде, а зараз за ним поспішний. То якби ще які над'їхали, мусили би чекати, поки не верну.

Гнат. Ну, а хіба ваших нема дома?

Панько. Та то-то й є, що нема. Пішли обі жати до Завади. Наперся старий рано: конче та й конче ходіть! «Порятуйте, – мовить, – мене сей раз, може й я вас коли чим порятую». Ховай боже, він і справді не раз стає нам у пригоді. То я й казав своїм іти.

Гнат. Ну, бувайте здорові! Не хочу вам часу збавляти. Мої коні також троха відсапалися. Добрий вечір вам!

Панько. Їдь здоров, небоже!

Гнат відходить.

Ява друга

Панько сам, поправляє люльку, йде горі сходами до будки, відчиняє двері, виносить із сіней лопату і, взявши її на плече, йде знов на штреку і починає йти за шинами, десь-не-десь поправляючи лопатою насип, стинаючи зілля, відгортаючи камінець. Далі, зирнувши в напрямі правої куліси, підносить лопату вгору, махає нею і кричить.

Панько. Гей, гей! А чого вас там занесло! От іще погана дітвора, не має де бавитися, та на штреці! Геть мені насип попсують! А не підеш ти відтам один з другим, га! *(Біжить з піднесеною лопатою і щезає.)*

Ява третя

Якийсь час на сцені пусто. По хвилі з протилежного боку, від рампи, на насипі показуються Олена і Зося, з серпами на головах, з вузликами в руках, за ними йде Прокіп.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.